

Radio Zagreb - Prvi program

Emisija: "Govorimo o likovnoj kulturi"

25. XII 1987.

autorica teksta i urednica emisije: Marina Baričević

Prikaz samostalne izložbe keramoskulptura Višnje Jelačić možemo započeti različito: od prisjećanja na izložbu u Galeriji "Školske knjige", 1985. godine, kada smo tu autoricu zapazili i zapamtili, ili od prisjećanja na važan podatak iz njezinog školovanja: da je završila čuvenu Akademiju primijenjenih umjetnosti u Zagrebu, kao jedna u zbroju sretne generacije (Jagoda Buić, Zlatko Bourek, Zvonko Lončarić, Vasko Lipovac, Mladen Pejaković...)

Činjenica da se školovale u toj Akademiji (posebnoj i po tome što je trajala toliko koliko je jednoj iznimnoj generaciji trebalo da nauči zanat - diplomira) presudna je za njezino umjetničko formiranje. Bila je - k tome još - u klasi Ernesta Tomaševića, profesora iznimne kulture i umjetnika svestranog interesa.

Ovim uvodnim razmišljanjima, čini mi se, lakše "prodiremo" u umjetničin svijet keramoskulptura, danas sabran u ciklus "Rasadnici, klijanje i rast". Jer, to je sigurno, ovim djelima prethodio je dijalog, kojem je polazište bilo u tradiciji, a završetak u znanju metiera. Keramika Višnje Jelačić zaustavljena u skulpturalnom izrazu, razigrane - ritmizirane forme ili one kontrastne, pune - zatvorene tek s ponekim ukrasom... u cijelosti je dio nekog imaginarnog vrta. Otuda ta djela određujemo kao asocijativna u kojima pulsira poetsko - fantastični izraz. Kao umjetničko osjećanje vremena...

Ali, ovaj susret sa svijetom raslinja, pretočen u malu keramoskulpturu budi i usporedbu sa scenografijom. Kao intelektualno opredjeljenje... Kao radost istraživanja i predstava još uvijek

neistraženih mogućnosti umjetnosti keramike.

U svakom pogledu keramika je to za znalce i "sladokusce", ona koja traži napor isčitavanja i prepoznavanja. Za iskusne. Ona se prihvaća odmah, na prvi pogled no spona je intelektualna (ni taktilna, ni poučna).

Zapravo, cijeli je ciklus keramoskulptura "Rasadnici, klijanje i rast" divan rezultat dosadašnjeg umjetničinog znanja i iskustva. To je objedinjavanje pikturalnog i gradbenog, kolorističkog i plastičkog... a zbiva se istovremeno u m a t e r i j a l u i t e h n i c i : u glini, onoj finoj ili porculanu i onoj obojenoj te u vatri čije čudi i toplota ne iznenađuju znalca poput Višnje Jelačić.

Gotovo slijedeći logiku prirodnog rasta neke biljke autorica svoje čudesne keramičke "biljke" razvodi ili zatvara, inkrustira, bogati... ali u suglasju sa zakonitostima prirode i metiera. Ništa ne narušava autentičnost zanata-umjetnosti keramike, čak ni aplikacije nekog "nekeramičkog" detalja. Štoviše daje tom ciklusu draž i rustičnost nježnim tonovima porculena, a autorčinom promišljanju notu suvremenog pogleda.

Marija Pamić